

VETERANS B&T

OPERATIE
ATLANTIC
RESOLVE

WATERSNOOD-
RAMP 1953

NIEUWE RUBRIEK:
UIT DE
COLLECTIE

46^e jaargang
maart 2023

Veterans B&T is een uitgave van de Vereniging Veteranen van het Regiment Bevoorrading- en Transporttroepen, Regiment Aan- en Afvoertroepen en Regiment Intendance troepen. Opggericht op 3 mei 1975 als Landelijke Reünie Commissie Aan- en Afvoertroepen. De Vereniging is aangesloten bij het Veteranen Platform.

Ereleden

P. Rûeck, bgen b.d. †
B. Kantborg, kol b.d.
Drs. G.K.H. Hes, kol b.d. †
W. Engelmann, Lkol bd
G.A.M.M. van Kuijck, kol

Raad van advies

A.J.A. Beukering, Bgen b.d.
M.A.R.C. Souman, Lkol
L.H. Habraken, kol b.d.
L. Kuijpers, kol b.d.
J.J. Berkers, Aoo

Bestuur

Voorzitter

Hans Schulz
06 51440805
voorzitter@veteranenbent.nl

Secretaris

Henk Bouwknecht
06 36095639
secretaris@veteranenbent.nl

Penningmeester

Hans Kemink
06 33321119
penningmeester@veteranenbent.nl

Activiteiten ondersteuning

Marc de Voogd
06 51732044
activiteitenondersteuning@veteranenbent.nl

Promotie

Andre Leurs
06 28574901
promotie@veteranenbent.nl

Zorg voor Veteranen en coördinator nuldelijnszorg

Saskia Ubels
06 14408341
nuldelijnszorg@veteranenbent.nl

Adviseur

Ger Achterhof
0591 620545

Redactie

Willemijn Teerds
06 83118935
communicatie@veteranenbent.nl
Jeroen Hoeksel
06 10940461
redactie@veteranenbent.nl
Inka Logister
redactie@veteranenbent.nl

Frits van der Ley
06 505 10 323
f.ley@upcmail.nl
Michel Roest
Tevens LSO 1(NL/BE)VNTbat T2-T6
0172 469 320
redactie@veteranenbent.nl

Redactieadres

Maatschapslaan 29
2404 CL Alphen a/d Rijn

Vereniging op internet

www.veteranenbent.nl
www.facebook.com/veterans B&T.nl

Regiment op internet

www.regimentbent.nl

Secretariaat en verzending

'Veterans B&T'
Postadres:
OTCLOG/Staf/Bureau Regimenten/Regiment B&T
MPC 53 A
Postbus 109
3769 ZJ Soesterberg

Contributie

Minimaal € 15,00 per jaar, te voldoen op ING,
IBAN Nummer: NL58INGB0002366552
BIC Nummer: INGBNL2A
t.n.v. Ver Veteranen Regiment Bevoorrading- en
Transporttroepen, (VVRB&T)
Soesterberg

Vormgeving en productie

DecaPrint, Alphen aan den Rijn

Inleverdata kopij en foto's

'Veterans B&T' verschijnt 4 x per jaar .
Voor het aanleveren van kopij en foto's gelden de volgende
data als deadline: Editie maart : 14 februari
Editie juni : 14 mei
Editie september : 14 augustus
Editie december : 14 november

Om het werk van de redactie te verlichten verzoeken wij uw kopij DIGITAAL aan te leveren als zogenaamde "platte tekst". Dat wil zeggen: zonder opmaak stijlen, verschillende lettertypes of kolom gebruik (1 pagina A4 is ongeveer 700 woorden). Voor foto's: de kwaliteit van het materiaal moet voldoende scherp zijn, derhalve zullen fotokopieën van afbeeldingen niet direct worden geplaatst. Het eventueel inscannen van beelden graag in overleg met de redactie. Mochten er hierover vragen zijn dan kunt u zich wenden tot de redactie.

Adreswijzigingen

U wordt verzocht adreswijzigingen en berichten van overlijden zo spoedig mogelijk digitaal door te geven aan de secretaris, secretaris@veteranenbent.nl.

REDACTIONEEL

Willemijn Teerds

Het eerste nummer van 2023 is een feit! En ik moet bekennen dat de jaarwisseling gevoelsmatig al weer een heel eind achter ons ligt. Overal om mij heen hoor ik van zowel jong als oud, dat de tijd vliegt. Op zich een goed teken, denk ik. Maar of iedereen dat gevoel heeft? De beleving van tijd is vast voor iedereen weer anders. En waarschijnlijk ook voor de mensen in Oekraïne.

24 februari was de oorlog een jaar aan de gang en op deze dag hebben we als Defensie collectief onze steun betuigd door de Oekraïense vlag te hijsen. Defensie steunt Oekraïne op verschillende fronten. Eén daarvan wordt belicht in dit nummer: een kijkje bij het Defensie Munitiebedrijf geeft een goed beeld wat de impact daarvan is. Hoofd Logistiek, Arie van Ringelesteijn, vertelt samen met zijn medewerkers Emiel en Rogier, over het allereerste verzoek vanuit Oekraïne om munitie te leveren. Een onverwachte gebeurtenis, maar na een jaar zijn de mensen op het munitiecomplex goed op elkaar ingespeeld.

De oorlog toont ook een duidelijke meerwaarde aan voor de aanwezige U.S. Forces aan de oostflank van ons NAVO-gebied. Dit leverde in januari dit jaar een mooie opdracht op voor Thomas Oomen tijdens operatie 'Atlantic Resolve'. Thomas neemt ons als verplaatser mee naar de haven in Vlissingen, waar hij een Amerikaanse brigade over de weg moest verplaatsen richting Polen en Litouwen. Een Amerikaanse gevechtsbrigade is toch vele malen groter dan die wij binnen de Landmacht kennen.

Onze individuele bijdrage aan de verschillende missies kan op een persoonlijk leven enorme impact hebben. Zo ook voor

Sven Rutten, die zijn persoonlijke verhaal en zijn ervaringen met het project 'Horse Power', openhartig vertelt aan Inka. Sven bouwde een bijzondere band op met een paard, waardoor zijn leven beetje bij beetje verandert.

Verder hebben we prachtige bijdrage mogen ontvangen van één van onze leden. Zo gaan we 70 jaar terug in de tijd en mogen we een indrukwekkend verhaal lezen van wijlen Pieter Roele. Pieter heeft in het rampjaar van 1953 hulp geboden bij de watersnoodramp in Zeeland. Vier weken aaneengesloten heeft hij samen met zijn kameraden hulp geboden, veel gezien en meegemaakt. Dankzij Cor van Boven kunnen we zijn aangrijpende verhaal publiceren.

Jeroen heeft de afgelopen jaren alle logistieke eenheden beschreven in de rubriek 'Eenheid uitgelicht'. Tijd voor iets nieuws, vond hij! Jeroen duikt in de krochten van onze Historische Collectie en neemt dit keer samen met Pieter van der Vliet een bijzonder 'voorwerp' onder de loep. Een bijzonder 'voorwerp' dat leidt naar een bijzondere eenheid binnen ons regiment: de Bergings- en Identificatiedienst KL.

Verder doet Willy Engelmänn een duit in het zakje met een anekdote met niemand minder dan onze RC in de hoofdrol, lezen we hoe Christiaan Bartholomé met zijn gezin een grote sprong van 1200 km maakt naar Noorwegen en triggert Inka ons weer tot nadenken in haar column 'Een aantal'.

Kortom, er ligt weer een exemplaar vol met verhalen, vol emotie, leuke weetjes en... allemaal geschreven met passie!

Inhoudsopgave

Onderwerp	pagina
Redactioneel	1
Van de voorzitter	2
Vacatures	3
In the spotlight	4
Uit- ingezonden	6
Anekdote	9
Inzet watersnoodramp 1953	10
De Sprong	12
Canadian Walk	13

Operatie Atlantic Resolve	14
In the Picture	16
Column: 'N Aantal	17
Dag 2 van de oorlog in Oekraïne	18
Boekreview	21
Uit de collectie	22
220 Transportcompagnie in Oostenrijk	24
Reünie 1 (NL/BE) VN Transportbataljon T2-T6	25
In memoriam	26
Agenda	28

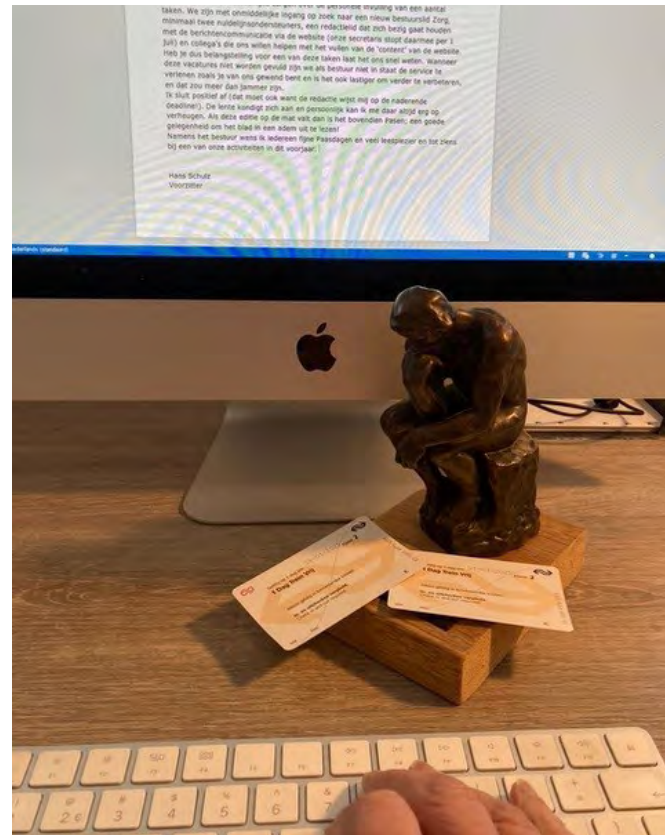
VAN DE VOORZITTER

Reünie-moeheid???

Op 1 april a.s. was de reünie gepland voor alle militairen die de afgelopen decennia in Kroatië hebben gediend. De gedachte daarachter was dat veteranen die hebben samengewerkt bij eenheden zoals *Logbase Zagreb* en *Logbase Split*, HQ UNPROFOR e.d. en individueel uitgezonden militairen zoals waarnemers, zich daarvoor zouden aanmelden omdat die zich minder thuis voelen bij de reünies van de reguliere eenheden zoals het Transportbataljon en het Support Command. Helaas was de inschrijving voor deze reünie dermate laag dat we hebben moeten besluiten deze te annuleren. De deelnemers zijn direct geïnformeerd en hun inschrijfgeld is teruggestort.

Het annuleren van een activiteit, in dit geval een reünie, is altijd teleurstellend; de organisatie is enthousiast en er is het nodige werk aan vooraf gegaan. Bovendien is er geld voor gereserveerd op de begroting. De 4 reünies in 2022 zijn weliswaar doorgegaan maar hier bleef in alle gevallen de opkomst aanmerkelijk achter bij de planning. Ik merk dus dat we als bestuur steeds meer moeite hebben om 'origineel' te zijn en om een reële 'reünie kalender' samen te stellen. Is er soms sprake van een soort reünie-moeheid of zijn er andere oorzaken? De behoefte om van onze leden te horen wat zij willen neemt toe, dus geef jullie feedback alsjeblieft!

Hier staat tegenover dat er voor de overige activiteiten van onze vereniging juist een verhoogde belangstelling bestaat. Zo zijn er voor het bevrijdingsdefilé op 5 mei in Wageningen al 40 aanmeldingen en voor de deelname aan de Nederlandse Veteranendag op 24 juni a.s. zitten we op eenzelfde aantal deelnemers. Voor de opening van de NLVD in de Koninklijke Schouwburg mag de VVRB&T overigens minimaal 2 en wellicht zelfs 4 veteranen (of partner/begeleider) afvaardigen! Wil je daar een keer bij zijn meld je dan aan via voorzitter@veteranenbent.nl op uiterlijk 12 april! Hierbij geldt, wie het eerst komt Verder zijn er wat bestuurlijke zorgen over de personele invulling

van een aantal bestuurstaken. We zijn met onmiddellijke ingang op zoek naar een nieuw bestuurslid Zorg, minimaal twee nuldelijnsondersteuners, een redactielid dat zich bezig gaat houden met de berichtencommunicatie via de website (onze secretaris stopt daarmee per 1 juli) en collega's die ons willen helpen met het vullen van de 'content' van de website. Heb je dus belangstelling voor een van deze taken laat het ons snel weten. Wanneer deze vacatures niet worden gevuld zijn we als bestuur niet in staat de service te verlenen zoals je van ons gewend bent en is het ook lastiger om verder te verbeteren, en dat zou meer dan jammer zijn.

Ik sluit af (dat moet ook want de redactie wijst mij op de naderende deadline!) en doe dat positief. De lente kondigt zich aan en persoonlijk kan ik me daar altijd erg op verheugen. Als deze editie op de mat valt dan is het bovendien bijna Pasen; een goede gelegenheid om het blad in één adem uit te lezen! Namens het bestuur wens ik iedereen fijne Paasdagen en veel leesplezier en tot ziens bij een van onze activiteiten in dit voorjaar

Hans Schulz
Voorzitter

Volg je hart en ondersteun met jouw talent de VVRB&T.
Wij zijn op zoek naar vrijwilligers voor twee belangrijke taken.

Bestuurslid Zorg

Ben jij ons nieuwe bestuurslid zorg? Meld je dan aan door een mail te sturen aan secretaris@veteranenbent.nl

Als bestuurslid zorg doe je de volgende zaken:

- Je woont bestuursvergaderingen bij (5 x per jaar).
- Je stelt het zorgbeleid van de vereniging op en bewaakt de uitvoering.
- Jij bent namens de VVRB&T het aanspreekpunt voor het Veteranen Platvorm op het gebied van zorg.
- Je coördineert de nuldelijnszorg in het algemeen en bij activiteiten in het bijzonder.
- Je stuurt een team van vrijwillige nuldelijnsondersteuners aan.
- Je verzorgt de schriftelijke en mondelinge communicatie naar leden die of iets te vieren hebben of juist een extra steuntje in de rug wel kunnen gebruiken.
- Je denkt mee over alle zaken die binnen de vereniging spelen.

Professionalisme, maar zeker ook kameraadschap en gezelligheid staan bij ons hoog in het vaandel.

Webmaster - redactie website

Ben jij handig met het bouwen en onderhouden van websites? Ben je creatief en wil je een vrijwillige bijdrage leveren aan onze mooie vereniging? Dan zijn we op zoek naar jou!

Wij zoeken een webmaster voor onze vereniging. Als webmaster ben je verantwoordelijk voor het creëren, integreren en *up to date* houden van de website. De website moet namelijk van tijd tot tijd voorzien worden van nieuwe informatie en dat houdt in dat het design en/of de structuur vaak mee verandert. Je wordt verantwoordelijk voor de inhoud en het beheer van de website.

Samen met een enthousiaste redactie werk je aan artikelen en informatie die we graag met onze leden willen delen. De redactieraad geeft 4 keer per jaar het blad *VeteransB&T* uit. Naast het blad willen we ook op het web onze informatie graag delen en *up to date* houden. We komen 4 keer per jaar samen om de redactie door te spreken en de taken te verdelen.

Nieuwsgierig geworden? En wil je meer informatie?

Neem dan contact op met de secretaris Henk Bouwknecht: secretaris@veteranenbent.nl

IN THE SPOTLIGHT

Inka Logister-Proost

Naam:	Sven		
Leeftijd:	39 jaar		
Lid sinds:	dacht jarenlang lid te zijn, nu officieel geregeld!		
Missie:	Irak	2004	SFIR 4
	Bosnië	2005	EUFOR 15
	Afghanistan	2006-2007	ISAF
			241 HospCie
			210 TCie
			210 TCie

Sven mailde de redactie en vroeg of hij iets mocht schrijven over zijn ervaringen met Horse Power. Onze nieuwsgierigheid was gewekt en resulteerde in een openhartig gesprek. Het zit hem 'in de genen': zijn overgrootvader zat bij de artillerie, zijn grootvader bij de cavalerie en zijn vader was gitter, alle mannelijke familieleden hebben in dienst gezeten. "Ik startte bij 421 HospCie en daarmee ook naar Irak gegaan met SFIR4. Daar het nodige meegemaakt. Teruggekomen ben ik overgestapt naar 210 BOScie, later 210 TCie en daarmee naar Bosnië geweest. Daarna naar Afghanistan geweest".

Drie totaal verschillende uitzendingen, hoe kijkt Sven hier op terug?

"Ik bekijk het van twee kanten. Aan de ene kant denk ik dat we daar echt wat hebben kunnen betekenen. In Irak de militaire hulp in het hospitaal. In Bosnië was het 'leeg rijden' van een kamperment, opladen van fabs en brachten deze weer terug naar Nederland. In Afghanistan merkte je aan de bevolking dat onze aanwezigheid er voor zorgde dat ze wat gemoedelijker werden. Natuurlijk bleven we op onze hoede.

Aan de andere kant vraag ik me af: waarom hebben we daar eigenlijk gezeten? Veel jongens en meiden hebben daardoor problemen gekregen. Voor mijzelf denk ik liever terug aan de betekenisvolle kant van de uitzendingen."

"In Irak was het druk in het hospitaal, heel druk. Als soldaat Spoed Eisende Hulp (SEH) zoveel meegemaakt. Ja, dat verandert je leven. De mensen waar je eerst mee staat te praten, komen later binnen in het hospitaal..."

In Afghanistan komt Jeroen Severs tijdens een hinderlaag om het leven. "Ik kende hem al vóór we naar Afghanistan gingen. Ik sprak hem regelmatig, we klaverjasten.

De laatste vier jaar heb ik mensen gesproken die er bij waren geweest. Hierdoor wordt het plaatje voor mij steeds completer. In Afghanistan zijn er ook collega's omgekomen die ik kende. Ik hoorde het later. Dat is anders, dat klinkt misschien raar, maar voor mij voelde dat anders."

Na Afghanistan gaat Sven bij Defensie weg, hij heeft verschillende banen in de burgermaatschappij. Hij merkt dat hij daar niet kan aarden. "Zij begrepen mij niet, ik snapte hun niet. Inmiddels heb ik wel geleerd dat er burgers zijn die wel hun best doen om me te begrijpen, dat lukt ze niet, maar meer als dat kan ik niet van ze verwachten en dat kan ik nu accepteren."

Hij keert terug bij Defensie: in 2008 bij de Genie, 105 BrugCie en hij start in 2010 aan de KMS tezamen met een groep doorstromers.

"Daar begon ik te merken dat er wel dingen waren die herinneringen ophaalden. Op een gegeven moment begon ik te 'water-vallen'. Vanuit Eibergen 1NL/D legercorps naar 102 ELV gegaan, daarna naar de 220Tcie gegaan van 2012 tot 2016. Ik ben daar langzaam uit gegaan, omdat terugkeren in de huidige functie niet meer kon. Ik heb daarna geprobeerd te re-integreren, ik kreeg via de Case-coördinatie een kans om in Amersfoort aan de slag te kunnen bij SimCenland (Simulatiecentrum Landop-treden). Eerst bij SUIIT (een met de landmacht ontwikkeld systeem, waarmee militairen in kleine groepen tal van scenario's in het 'optreden te voet' volledig in een virtuele wereld kunnen beoefenen) en daarna

doorgestroomd naar componenten management als 3D specialist. Daar zit ik nu nog steeds, het bevalt me daar goed. Toen het bij de geboorte van m'n jongste in 2020 mis ging, begonnen ze zich te verdiepen in wat ik had en hoe ze konden helpen. Zo wisten ze hoe ze me konden sturen, ondersteunen en hierdoor kon ik wel weer naar het werk."

Sven vertelt open over zijn PTSS. In 2015 startte hij met een eerste reeks behandelingen. "Tijdens het werk hield ik de schijn op." In 2018 volgde hij behandeling bij De Waag. Na zijn terugval kreeg hij opnieuw behandeling en in 2022 was hij uitbehandeld bij het Sinaï Centrum. "Een prima psychiater en psycholoog, een goede klik, ik heb daar zelf hard gewerkt, maar ze konden niets meer voor me doen." Een collega van Sven vertelde over Horse Power. "Ik moest uitbehandeld zijn, om daarvoor in aanmerking te komen en ben me er in gaan verdiepen. Ik heb me aangemeld, intake gehad en ben in september vorig jaar begonnen met Horse Power. Ik was hartstikke bang voor paarden, aan het eind was dat helemaal weg, en ben gaan inzien dat een paard je op veel vlakken beter begrijpt en een spiegel is van je eigen gedrag."

Sven is als de dood voor paarden en meldt zich aan voor Horse Power?! Hoe zit dat?

"Een collega nam me mee naar de manege, terwijl ik angstig ben voor nieuwe en vreemde omgevingen en angstig was voor paarden. Toch ben ik gegaan. We liepen langs de stallen en de paarden keken mij aan, de angst voor de paarden was er zeker, maar ik merkte ook dat er iets was wat mijn interesse wekte om mij aan te melden!"

"Ik leerde eerst over interactie en uitdrukkingen van oren en lichaam van de paarden. Daarna stapte ik in de bak met het paard en leerde in vrije interactie contact te maken; dat was het moeilijkste, elke keer weer. Als ik dacht dat ik goed in me vel zat, had ik dat mis en kreeg dat terug van het paard: die liep weg of beet me zachtjes. En ik snapte niet waarom hij dat deed. Er werd me uitgelegd dat er me dan toch iets dwars zat, me irriteerde of boos maakte."

"Je wordt dus aan het denken gezet. Bij een paard moet je je stress aanpakken, je moet proberen te ontspannen en je overaltheid los te laten. Dat was nieuw voor mij. Toen ik leerde iets te ontspannen ging het beter met mij en het paard. Ik kon hem knuffelen, zijn hoofd tegen mijn hoofd leggen. Dat gevoel was nieuw en heel helend voor mij; het was een moment van ontspanning en merken dat je alertheid even iets wegzakte."

"Tijdens Horse Power werk je samen met een groep van acht mensen; allemaal hebben ze een rugzakje, maar je hoeft niks uit te leggen omdat ze allemaal Defensie kennen. Je gaat ook samen opdrachten doen zoals een parcours bouwen. En dan zie je hoe Defensie-mensen zijn.

Je bent er met allemaal veteranen, verschillende uitzendingen. Je hoeft niet veel te zeggen maar je kan ook met elkaar

praten, spuien bij elkaar. Je krijgt een band met elkaar, als iemand iets dwars zit probeer je elkaar advies te geven. Hiervoor had ik meestal alleen individuele therapie gehad."

Het gaat goed met Sven: "Thuis voel ik me nu veilig. Ik kan in de woonkamer zitten met de gordijnen open. Onze bank staat onder het raam en ik kan daar nu op zitten, met m'n rug naar het raam. Ik merk wel alles. Buitenshuis lukt dat niet, ben ik ergens dan zit ik altijd met zicht op de deur of bij een nooduitgang. Ik kan nu met mijn zoontje langer dingen doen en ook iets beter tegen zijn gehuil. En daardoor kan ik meer tijd met hem en de andere twee kinderen doorbrengen. Het mooie van Horse Power is dat ik niet meer bang ben voor paarden en na het traject het echt begon te missen. Haha. Mijn vrouw en kinderen zijn gek op paarden. Als we met het gezin een fietstocht maken en we rijden langs een weiland met paarden, hoef ik er niet meer op zes meter afstand naar te kijken maar kan ze gewoon naar mij toe laten komen en aanhalen. Ik ben nu echt gek op paarden."

Sven mist Horse Power wel, na de intensieve band die hij heeft opgebouwd met zijn paard. Hij kreeg een foto van zichzelf met het paard en daar kijkt hij graag naar. Naar de manege gaan en de paarden opzoeken doet hij niet, hij wil een eventuele relatie tussen het paard en een nieuwe kandidaat niet verstoren.

"Bovendien is het de bedoeling dat ik de tools - die ik geleerd heb bij Horse Power - nu toepas in het dagelijks leven. Mijzelf kritisch spiegelen, onrust voelen en weten hoe te ontspannen om de rust weer te vinden."

Sven vertelt zijn verhaal met een belangrijke reden: "Ik hoop met het vertellen van mijn ervaringen met Horse Power andere veteranen te bereiken. Als er enkelen hiermee geholpen kunnen worden, is het al mooi."

Meer informatie over Horse Power:

<https://dierenveteraan.vriendendiergeneeskunde.nl/project/hpwr>
 Informeren of je in aanmerking komt voor deelname mail naar: h-power@uu.nl

Donaties zijn welkom: <https://dierenveteraan.vriendendiergeneeskunde.nl/project/hpwr/donate>

Meer weten over de hinderlaag waarbij Jeroen Severs omkwam:
 Onder vuur (2018) | Jim de Koning | 256 pagina's | Just Publishers | ISBN 9789089754547

SCAN DE QR CODE

UIT-*ingezonden*

Postuum uitreiking Ereteken voor Orde en Vrede

Op vrijdag 3 februari mocht ik postuum het Ereteken voor Orde en Vrede uitreiken aan de nabestaanden van de sldt Antonius van der Velde. De soldaat van der Velde vertrok als Oorlogsvrijwilliger in april 1946 met MS Sibajak naar Nederlands-Indië. Hier ging hij als slagter van het stafpeloton van 4 AAT aan de slag. Deze eenheid heeft in een roerige tijd moeten opereren en vlak voor de geplande repatriëring werd beslist dat 4 AAT langer moest blijven.

Op 12 oktober 1948 werd hij met Klein Verlof gestuurd en bleef in Indonesië, waar hij zijn echtgenote leerde kennen. Het echtpaar van der Velde kreeg acht kinderen en keerde in 1958 terug naar Nederland. Door een noodlottig ongeval overleed Anthonius van der Velde op 15 maart 1963 op 40-jarige leeftijd in Veghel.

Op 3 februari verzamelden alle acht kinderen met hun partners, één klein-

kind en enkele neven en nichten van Anthonius zich in onze Historische Collectie, waar ze een rondleiding kregen en tijdens een officieel moment het Ereteken werd uitgereikt. Hoe mooi is het dit te mogen doen en te zien hoeveel waarde er door de familie aan gehecht wordt. Voor hen is er meer duidelijk geworden over hun vader, die ze al op jonge leeftijd moesten verliezen. Van zijn dienstdtijd was nauwelijks iets bekend en door zorg van ons bureau Geschiedschrijving is er de nodige informatie boven water gekomen en hebben we dit kunnen delen met de familie.

Met dank aan elnt b.d. Ton Monster (bureau Veteranenzaken 11Lmblbrig), Geert Peters en de vrijwilligers van de Historische Collectie. Samen zijn we het Regiment!

RC Marc Souman

Publicatie studie Legering te velde

Jiska van Daal (universiteit Utrecht) heeft als stagiair onderzoek gedaan naar 'Legering te velde 1914-heden' en haar onderzoek eind december afgerond. Het gaat daarbij niet zozeer

om het Genie-deel (bouwen), maar vooral om datgene wat vroeger de Intendance (ALGBEVODNCIE) en nu 240 Dienstencompagnie (240 Dncie) in het takenpakket heeft; slapen en sanitair.

Deze studie staat nu op de website onder 'Bureau Geschiedschrijving/Publicaties/Stageopdrachten studenten'; te benaderen op www.regimentbent.nl en via de QR-code.

Geel bankje op kazernes symbool voor mentale gezondheid

Defensie stond in januari stil bij mentale klachten van haar personeel. Een geel bankje staat hiervoor symbool. Het is bedoeld als een laagdrempelige en herkenbare plek om met elkaar in gesprek te gaan. Commandant der Strijdkrachten generaal Onno Eichelsheim onthulde het meubel op de Van Ghentkazerne in Rotterdam. Het plan is dat meerdere kazernes een exemplaar krijgen. Het Militair Revalidatie Centrum in Doorn had in oktober de primeur.

Een koperen plaatje van de Stichting Zelfmoordpreventie trekt de aandacht op het felgekleurde bankje. Daarop staat dat 'een goed gesprek begint met iemand écht zien'. "Blue Monday is morgen weer voorbij" zei Eichelsheim op 16 januari. "Maar trauma's, depressies en suïcidale gedachten laten zich helaas niet aan een dag binden. Die slaan toe op de meest onvoorspelbare en ongewenste momenten."

Volgens de generaal hecht Defensie veel waarde aan het teamgevoel. "We zijn in ons element als we samenwerken. Daar ontstaan de beste momenten en herinneringen. Maar wanneer we samen sterk willen staan, is het ook onze plicht er te zijn als het iemand minder goed gaat. We kunnen als team niet vooruit als we mensen achterlaten."

Een gevoel delen

Binnen de militaire organisatie steken al veel mensen een professionele hand uit naar wie daaraan behoefte heeft. Denk aan de Dienst Geestelijke Verzorging, Bedrijfsmaatschappelijk Werk en de Militaire Geestelijke Gezondheidszorg. Maar de drempel om hulp te vragen is soms hoog. Zeker voor defensiepersoneel is dat volgens de CDS niet altijd gemakkelijk. "Wij voelen ons over het algemeen juist zelf degenen op wie anderen kunnen bouwen."

Hij benadrukte dat hulp niet altijd expliciet of professioneel hoeft te zijn. "Je kunt elkaar helpen, soms gewoon met een gesprek. Om een gevoel te delen en te weten dat anderen weten waarmee je zit. Het gele bankje is een herinnering om zulke gesprekken te voeren. Om even bij elkaar te zitten en naar elkaar te luisteren. Natuurlijk hoeft dat niet perse op deze plek, het kan altijd en overal", aldus Eichelsheim.

Bron: Defensie intranet.

Koning op bezoek in Litouwen

Nederlandse militairen praten de koning bij over de laatste ontwikkelingen bij de enhanced Forward Presence waar zij deel van uitmaken. Bijna 300 Nederlandse militairen dragen in de Baltische staat bij om de oostflank van de Navo te versterken. Doel is om Rusland af te schrikken en solidariteit met de Litouwse bevolking uit te stralen. In geval van escalatie kunnen de militairen snel reageren om het grondgebied van de Navo te beschermen. Commandant Landstrijdkrachten luitenant-generaal Martin Wijnen vergezelde de Koning.

Bron: Defensie intranet.

BattleField Tour

2022

Voor het decembernummer maakte Alex Donswijk al een prachtig verslag met plaatjes.

De plaatjesmaker maakte van de tour een beeldverslag die nu online staat op YouTube. Beleef de tour nog een keer of als je er niet bij kon zijn, pik dan nog een graantje mee.

Hier de link er naar toe: BattleField Tour Bastogne België
WOII: <https://youtu.be/s2O5oVaa3do>

Regimentshanddruk voor Henk Plenk

Vrijdag 10 maart was het jaarlijks regimentsdiner in Stroe. Een goed moment om bij te praten en mooie herinneringen op te halen. Lkol Henk Plenk werd volledig verrast. De RC Marc Souman waardeert Henk met de Regimentshanddruk wegens "zijn jarenlange vrijwillige inzet en zorg voor veteranen. Zowel van ons regiment alsook in de regio Amersfoort. Maar zeer zeker ook voor zijn uitstekend functioneren als Regimentscommandant. De inscriptie

'Creatief en Verbindend' staat borg voor de wijze hoe hij deze functie heeft ingevuld."

Henk Plenk: "Een mooie en warme waardering voor een bijdrage die mij zoveel mooie en gedenkwaardige momenten heeft gebracht."

Donateursbrief

Geachte Regimentsgenoten,

Door de verschillende Corona maatregelen is de Historische Collectie regiment Bevoorrading en Transport (HCRB&T) de laatste jaren veel dicht geweest. Bezoekers ontvangen en evenementen organiseren was hierdoor uitgesloten. Toch zijn onze vrijwilligers gewoon doorgegaan, elke maandag, woensdag en sinds 1 oktober 2021 ook op de vrijdag, staan zij paraat om de expositie up-to-date te houden, schoon te maken en hier en daar aan te vullen of te wijzigen.

De SHCRB&T heeft fors ingeteerd op haar financiële positie. De jaarlijkse bijdrage van de Traditie Commissie Koninklijke Landmacht voor de instandhouding van de traditie van het Regiment B&T is niet toereikend om de dagelijkse exploitatie van de SHCRB&T te waarborgen. De verwachting is ook dat deze bijdrage jaarlijks afgebouwd zal gaan worden. Zo hebben we sinds kort een webshop (www.webshopshcrbt.nl) waar diverse militaria aangeboden wordt en bestaat de mogelijkheid om de SHCRB&T te sponsoren via SponsorKliks op onze geheel vernieuwde website (www.museumbevoentransport.nl).

Hierbij doen wij een beroep op uw vrijgevigheid om de Stichting Historische Collectie Bevoorrading- & Transporttroepen te steunen door eenmalig of structureel een bedrag te doneren. U helpt daarmee de instandhouding van onze mooie en unieke collectie zodat deze ook voor het nageslacht bewaard blijft.

Om het u makkelijker te maken kunt u via de QR-code in de vertrouwde omgeving van uw eigen bank-app uw bijdrage aan de SHCRB&T overmaken. Scan met uw bank-app deze QR-code, wijzig het bedrag in een bedrag dat u wil doneren en volg de instructies op uw scherm.

De SHCRB&T is een culturele ANBI-instelling, giften zijn aftrekbaar voor uw Inkomstenbelasting aangifte en giften aan culturele instellingen zijn extra aantrekkelijk.

Het bestuur en alle vrijwilligers hopen u in de nabije toekomst te mogen verwelkomen in de Historische Collectie Bevoorrading- & Transporttroepen in Soesterberg. De (gratis) koffie/thee staat in ieder geval voor u klaar.

Namens het bestuur en vrijwilligers van de S HCRB&T M.A.J.J. (Michel) Vial
Voorzitter SHCRB&T

Commandant Divisie Facilitair, Logistiek en Beveiliging van het Defensie Ondersteuningscommando, brigade- generaal Laurens Jobse, legde symbolisch de eerste steen.

Tentoonstelling

Nederlandse koloniale militaire aanwezigheid

Op 16 maart jl. is in 'museum Bronbeek' het officiële startsein gegeven voor de bouw van de nieuwe vaste tentoonstelling.

In zes zalen zal het verhaal over de Nederlandse koloniale militaire aanwezigheid in Indonesië (voormalig Nederlands- Indië) centraal staan. De bezoeker zal kennis gaan maken met diverse perspectieven op het koloniale verleden.

De tentoonstelling moet volgens planning begin 2024 gereed zijn voor het publiek.

ANEKDOTE

Willy Engelmann

Binnen de Intendance- wereld hadden we een verscheidenheid aan logistieke disciplines. Variërend van voeding (Klasse I), brandstoffen (Klasse III), munitie (klasse V) en Overige Bevoorrading- en Diensten goederen (OBDGD- klasse II/ IV). De CADI mogen we uiteraard niet vergeten, niet in de laatste plaats om het moreel van Jan Soldaat hoog te houden en goed voor de motivatie.

En er was nog een discipline en die is minder bekend: de Werktroepencompagnie (Wktrcie). Eenheden die ingezet konden worden daar waar handjes nodig waren. Voorbeelden hiervan zijn het opbouwen van tentenkampen tijdens de Vierdaagse van Nijmegen en de logistieke eenheden ondersteunen bij de operationele logistieke uitvoering, bijvoorbeeld bij de klasse III en V (voor de geschiedkenners: oefeningen 'Overslag' en 'Obelas', kent u ze nog?). Veel kaderleden die werkzaam waren bij de Wktrcie die ik hierover sprak en nog steeds spreek, zijn het er wel over eens: het was een plaatsing, waar veel van je gevraagd werd als leidinggevende, maar wat hebben we daar zo veel plezier gehad. Ze kunnen allemaal een avond vullen en je vermaken met verhalen en anekdotes over hun tijd bij de Werktroepencompagnie. Er is zelfs een Facebookpagina aan gewijd.

In de rubriek 'Anekdote', heeft Willy Engelmann een verhaal geschreven, waarbij onze eigen huidige Regimentscommandant Marc S. niet helemaal vrijuit ging.

Met dank aan Jacco Luijt -voormalig dienstplichtig groepscommandant- en André Tolstra -voormalig pelotonssergeant- voor de foto's. Beiden waren ooit werkzaam bij 646 Werktroepencompagnie.

Gone with the wind

1989 was een belangrijk jaar, niet alleen vanwege de Val van de Muur, maar ik mocht compagniescommandant worden van 646 Werktroepencompagnie; een illustere eenheid onder de naam 'De Lieverdjes', die net waren verhuisd vanuit Amsterdam naar 'Kamp Crailo'. De kordate en energieke plaatsvervanger (elnt Marc Souman) had de commando-overdracht perfect voorbereid en de opdracht aan mij was simpel en eenvoudig: ik hoefde alleen maar aan te treden, het commando te aanvaarden en een (vooral korte) speech te houden.

En daar stond ik dan in DT, te wachten tot we de eenheidsvlag gingen overdragen. Het spiekbriefje voor mijn speech lag klaar op de katheders; wat kon mij gebeuren? Nou, alles dus, want Souman had stiekem geregeld dat mijn voorganger (Ton van Zanten) per helikopter werd afgevoerd. Toen de helikopter kwam gingen alle verbaasde ogen naar boven.

Nadat Van Zanten was afgevoerd, verzocht de plaatsvervangend CC mij om te spreken. Ik keek onder de katheders en NIETS. Oeps, wat nu? Improviseren is een hoofdvak als militair, dus ik lepel spontaan mijn speech uit het hoofd op (toen was het geheugen beter dan nu 😊). Pas later zag ik op de foto's mijn spiekbriefje vrolijk wegfladderen: 'Gone With The Wind'. Moraal van het verhaal: het spiekbriefje **ALTIJD** op de man.

Wij zijn op zoek naar jou!

Heb jij ook dat ene grappige verhaal, of juist dat ontroerende of onvergetelijk moment? Die anekdote die eigenlijk alleen maar bij Defensie kan gebeuren? Schroom niet en stuur je verhaal (eventueel met foto) in naar de redactie: Communcatie@veteranenbent.nl.

MILITAIRE DIENST: INZET WATERSNOODRAMP 1953

(DAGBOEKFRAGMENT)

Pieter Roele

Pieter Roele, lichtung 51-2

Na een half jaar uitstel door het volgen van de handelsavondschoon ging ik op 4 oktober 1951 in militaire dienst. Bij de keuring had ik als voorkeur gevraagd ingedeeld te worden bij het onderdeel Aan- en Afvoer Troepen (AAT). Dat is gelukt en ik moest me melden in Haarlem in de Ripperda Kazerne.

Het peloton waarbij ik werd ingedeeld bestond uit lieden die een middelbare schoolopleiding hadden gevolgd. Het bleek dat wij waren voorbestemd voor de kaderopleiding. Na de eerste maanden bleek dat ook. Daar leerde ik o.a. Fred van der Vlucht*, Jan Oosterbaan, Herman Waalkens en Jan van Weeghel kennen. Weinig militaire vorming en veel autorijden in diverse voertuigen maakte van

mij een sergeant van de AAT (Transportbataljon H 113). Vanuit Haarlem ging ik zo mogelijk op woensdagavond naar Aafje in Amsterdam en bijna om de week waren we zondags vrij en gingen naar haar of mijn thuis.

Na 13 maanden Haarlem werd ik overgeplaatst naar kamp Zeeburg in Amsterdam en later nog 7 maanden in Ermelo en Amersfoort. We vormden een 'vrij' peloton, d.w.z. we waren bij en voor diverse legeronderdelen inzetbaar. Met 40 chauffeurs w.v. 4 korporaals hebben we weinig kazerneleven meegemaakt omdat we altijd reden als transport- of inrijpeloton. Eigenlijk heb ik daar best

veel plezier gehad. Ik kwam door heel Nederland en delen van Duitsland.

De meest spannende periode heb ik toch beleefd tijdens de watersnoodramp van 1 februari 1953 in Zeeland en Zuid-Holland. In die beruchte nacht van zaterdag op zondag was ik in Ermelo en hoorde 's-morgens over de radio wat verwarde berichten aangaande veel zorgen in dat gebied. Wetende wat leven enkele meters onder zeeniveau dan kan betekenen, kreeg ik een bepaalde drang daar heen te gaan.

In de loop van de middag kreeg ik toestemming om met 24 GMC-s en een jeep hulp te gaan bieden. De eerste opdracht was in Gilze Rijen BSP-platen (vliegtuig

strips) laden en 's nachts via Antwerpen naar Kloosterzande te rijden. Dit materiaal werd gebruikt voor dijkversterking. Daarna hebben we gedurende 4 weken zeer diverse opdrachten uitgevoerd. Alle mannen en ook hun wagens waren dag en nacht in touw en geen van de chauffeurs en geen auto viel ooit uit.

Voor de eerste week heeft op mij een onuitwisbare indruk gemaakt. Het zien aanspoelen van mensen, dieren, wiegjes, speelgoed en huisraad gaf een beeld van hoe daar werd geleden en blijft op mijn netvlies staan. Dat heb ik als jongverloofde, vervuld van idealen, heel moeilijk gevonden. We hadden daar veel werk, gingen door en je went ook weer aan die situatie.

We vervoerden van alles. Dijkversterkingsmaterialen, zandzakken, kleding, voedsel enz. Met lieren die we voorop enkele wagens hadden, trokken we verdronken en toen ook nog bevroren koeien uit een nog redelijk gespaarde stal. Bij Rilland-Bath reden we achteruit tussen de spoorrails naar een dijkdoorbraak.

Na ruim 3 weken moest er 's avonds weer een vracht laarzen van Schiphol worden gehaald. Het kwam me wel goed uit dat zelf te doen. Eén van de redenen was wel dat ik dan even door kon rijden naar Amsterdam. Aafje had al wekenlang niets meer van mij gehoord. Toen ik 's nachts

om half vier aankwam bij het Emma Kinderziekenhuis en vroeg naar Aafje kostte het wel enige overredingskracht voordat ik haar te spreken kreeg, maar het lukte wel. In een glazen kooi bij de ingang hebben we toch even bijgepraat en na een dikke kus heb ik de rit voortgezet richting Fijnaart. De maand februari 1953 zal ik nooit vergeten. Het leed, de ravage. Al dat overstromde land en de zwijgzame levende

slachtoffers blijft me zeer nabij, maar ook de gedachte dat een dergelijke ramp hier nooit meer mag voorkomen.

*Fred van der Vlucht werd autojournalist, grondlegger van Autovisie en presentator van 'Wereld op wielen' en 'De hoogste versnelling'. Zijn broer was de acteur Bram van der Vlucht.

Bron: Cor van Boven (AAT Blauw Bloed)

Pieter Roele was een trouwe reünie bezoeker. Het eerste contact met Piet was nog uit de tijd dat er alleen reünies voor Wittenbergers/Stroe waren. Piet wilde graag naar de AAT reünies komen; dat hij geen dienstmaten trof was voor hem geen probleem. AATers hebben allemaal dezelfde inslag. Piet schreef een boek met zijn levensverhaal waarin ook een pagina opgenomen over zijn dienstplicht. Wat hij in het rampjaar 1953 meemaakte heeft levenslang op zijn netvlies gestaan.

Na zijn inzet kreeg hij een dag prestatieverlof en is daarna gewoon weer doorgaan of er niets gebeurd was. Toenmalige RC Willy Engelmann had bij zijn aantreden het voornemen de AAT geschiedschrijving te realiseren. Het verhaal van Piet uit deze periode en vergeten groep wilde hij daar in opnemen. Piet Roele stierf op 05-05-2015 op 83-jarige leeftijd.

Foto: www.nimh-beeldbank.defensie.nl

DE SPRONG

CHRISTIAAN BARTHOLOMÉ

Frits van der Ley

Naam: Christiaan Bartholomé

Leeftijd: 46 jaar

Overig: Echtgenoot van Elisabeth en vader van twee dochters

Herken je dit? Je kent iemand totaal niet, nog nooit ontmoet en toch: als je contact hebt met deze persoon, is het op een of andere manier vertrouwd. Onlangs zo'n ervaring gehad.

Elke editie zijn we op zoek naar 'Springers' die ooit 'De Sprong' naar een ander leven buiten de Nederlandse krijgsmacht hebben gewaagd en kwam Willemijn met de suggestie eens contact te zoeken met een oud- collega. Landnummer begint met 0047. Klinkt verder weg dan de Benelux of Duitsland. Die gaan we eens bellen!

Gesproken over van alles en nog wat. Allebei niet mensenschuw en genoeg voer om met elkaar van gedachten te wisselen. De ideale voedingsbodem voor een goed gesprek en na een uur hangen we op. Aangenaam en prettig kennismaken!

Beste lezer, ik stel u graag voor aan Christiaan Bartholomé. Ooit officier binnen ons regiment en heeft het aangedurfd: een behoorlijke sprong van zo'n kleine 1200 km richting het noorden. Noorwegen. Om precies te zijn, in de buurt van Oslo.

Waarom ben je ooit bij Defensie gegaan?

Toen het einde van het VWO naderde had ik verschillende ideeën over welke studie- of beroepskeuze ik zou maken. Ik overwoog bosbouw in Wageningen, bouwkunde, architectuur, de PABO en officier bij de Landmacht. Uiteindelijk werd het dat laatste, vooral ingegeven door een gevoel dat die keuze de juiste was. Het was het mogen werken met mensen, in een team het verschil maken voor Nederland dat de doorslag gaf. Natuurlijk speelde nieuwsgierigheid naar avontuur ook een grote rol.

Welke uitzendingen heb je gedaan en hoe kijk je daarop terug? Wat is je daarvan bijgebleven?

Vrijwel meteen na het afronden van mijn officiersopleiding werd ik uitgezonden naar Busovača in Bosnië-Herzegovina (SFOR-8). Ik was daar pelotonscommandant van het gemengd transportpeloton. Het is me toen als beginnend pelotonscommandant gelukt om veel van de klassieke beginnersfouten te maken op het gebied van leidinggeven.

Gelukkig had ik een aantal goede collega's om me heen die dat op wisten te vangen. Na terugkomst heb ik de rust gevonden om van de fouten te leren en ben ik veel sterker uit die missie gekomen.

Mijn tweede missie was naar Irak, als plaatsvervangend commandant van het Point Of Debarkation (POD). We waren maar een kleine eenheid op de grote Shaibah Logistic base. Ik heb daar veel goede herinneringen aan. Mijn laatste uitzending was in 2007/2008 als plaatsvervangend commandant van het Logistic Support Detachment van de Taskforce Uruzgan in Afghanistan. Ook dat was een heel mooie tijd, maar ook voor het eerst dat er thuis iemand wachtte met wie ik het heel erg zag zitten. Dat gaf toch een andere focus.

Je hebt ooit De Sprong gewaagd. Wat was jouw overweging?

In 2014 begon ik mijn hogere defensievorming aan Forsvarets høgskole, de Noorse defensieacademie en van 2015 tot 2018 werkte ik als uitwisselingsofficier in de sectie G5 van de Noorse landmachtstaf. Met mijn gezin beleefde we een fantastische periode en voelden we ons erg thuis in zowel ons werk als de Noorse samenleving. In die periode werd ook onze tweede dochter geboren. Toen het einde van mijn functie in Noorwegen naderde, voelden we samen aan dat we nog lang niet klaar waren met ons leven in Noorwegen. Dan sta je voor een keuze; carrière als officier bij de Koninklijke Landmacht, of definitief emigreren. Het aanbod van een baan in Noorwegen was uiteindelijk het laatste zetje dat we nodig hadden om voor het laatste te kiezen.

Was het de moeite waard?

Ja, ik denk dat iedere bewuste keuze de moeite waard is.

Wat doe je nu?

Ik werk bij de 'Norwegian Defence Materiel Agency' (NDMA) als projectleider voor de aanschaf van nieuwe gevechtstanks voor de Noorse landmacht. Afgelopen februari ondertekenden we het contract voor de aanschaf van nieuwe Leopard 2 A7 NOR gevechtstanks. Daarnaast ben ik in mijn vrije tijd bestuurslid van de alpine ski-vereniging in de wijk. In het winterseizoen help ik mee met sneeuwproductie en prepareer ik de piste. Ik heb zelfs een 'rijbewijs' voor de 'Pistenbully', en dat voor een 'Hollander'.

Zijn er verschillen en overeenkomsten?

NDMA bestaat uit een goede mix van burgermedewerkers en militairen. De Noorse militaire cultuur is op veel fronten vergelijkbaar met de Nederlandse, dus de overgang was eigenlijk vrij klein. Zeker nadat ik eerst 4 jaar in de Noorse krijgsmacht had gewerkt.

Wat doe je nu nog met de IK2-17, met andere woorden, wat heb je meegenomen uit dienst?

Als projectleider gebruik ik dagelijks veel van de kennis en ervaring bij Defensie. Begin vorig jaar organiseerden we een winterbeproeving van de twee kandidaten voor de nieuwe gevechtstank. Dat was op veel manieren hetzelfde als een grote oefening of uitzending leiden.

Ik zeg KL/ Defensie/ Uitzending. Welk gevoel wekt dat bij jou op?

Goede herinneringen en een tevreden gevoel over de tijd die ik daar gewerkt heb.

Mis je de KL wel eens?

Nee.

INSCHRIJVEN

CANADIAN WALK

Henk Bouwknecht
Secretaris VVRB&T

Onze traditionele stadswandeling zal op 20 mei 2023 plaatsvinden in Apeldoorn, in de vorm van de "CANADIAN WALK".

Als gastheer zal deze keer Frits van der Ley optreden. Hij neemt jullie mee terug naar het jaar 1945. Door middel van een audiotour krijg je verhalen te horen van de Canadese bevrijders.

Kijk voor meer informatie op www.canadianwalk.nl
Aansluitend aan de wandeling willen we graag Paleis het Loo bezoeken.

Deelname aan de Canadian Walk is gratis. De toegang tot Paleis het Loo is voor eigen rekening. We hebben dit bewust gedaan, omdat er nogal wat mensen zijn die een museumkaart hebben. Met deze kaart heb je namelijk gratis toegang tot het Paleis.

Inschrijven

Deze inschrijflink kan worden gebruikt tot en met 06-04-2023 10:00.

OPERATIE ATLANTIC RESOLVE

Thomas Oomen

Thomas Oomen, LTZ2OC (luitenant ter zee der 2e klasse oudste categorie) voor de Logistieke Dienst bij de marine, is werkzaam bij het *National Movement Coördinations Centre* (NMCC) als Deputy Commander van de Transport Branch. Het NMCC is een onderdeel van DVVO (Defensie Verkeers- en Vervoersorganisatie). In mijn loopbaan ben ik uitgezonden onder de vlag van de EU in Mali, als CSS-teamleader (*Combat Service Support*) binnen de EUTM.

Sinds 2014 hebben de Verenigde Staten eenheden gestationeerd rondom de oostflank van de NAVO onder de operatiernaam 'Atlantic Resolve'. Deze eenheden worden periodiek geroteerd. Om deze rotaties te ondersteunen worden telkens andere landen verzocht, zodat zowel de Amerikanen als Sending Nation als ook de Host Nations ervaring kunnen opdoen met deze grote doorvoeroperaties.

Afgelopen januari werd 21 *Armored Brigade Combat Team* (21st ABCT) geroteerd met een totale omvang van 4200 PAX (*Personel Assigned to Exercise*) en 3600 items. De deployment werd, verdeeld over drie RoRo schepen (*roll-on-rolloffship*), uitgevoerd naar SPOD's (*Sea Ports of Disembarkation*) Vlissingen, Aarhus (DNK) en Riga (LVA). De redeployment verliep via Zuid-Europese landen. Het grootste gedeelte van het materiaal kwam aan in Vlissingen, ook wel *Flushing* genoemd door de Amerikanen. De havenfaciliteiten en infrastructuur hebben zich in het verleden meermaals ideaal bewezen voor soortgelijke doorvoeroperaties.

Om de trainingswaarde zo groot mogelijk te maken, is er gekozen om de *Onward Move* via drie modaliteiten uit te voeren: weg-, rail- en binnenwatertransport. Omdat de Amerikanen zelf onvoldoende transportcapaciteiten in Europa hebben, dienen ze een aanvraag in bij het MCCE (*Movement Coordination Centre Europe*, coördineert strategisch militair transport). Het MCCE knipt de aanvraag op in modaliteiten en stuurt deze naar de aangesloten NMCC's. Het NLD NMCC heeft vervolgens een aanbod gedaan om het wegvervoer uit te voeren samen met onze civiele carrier,

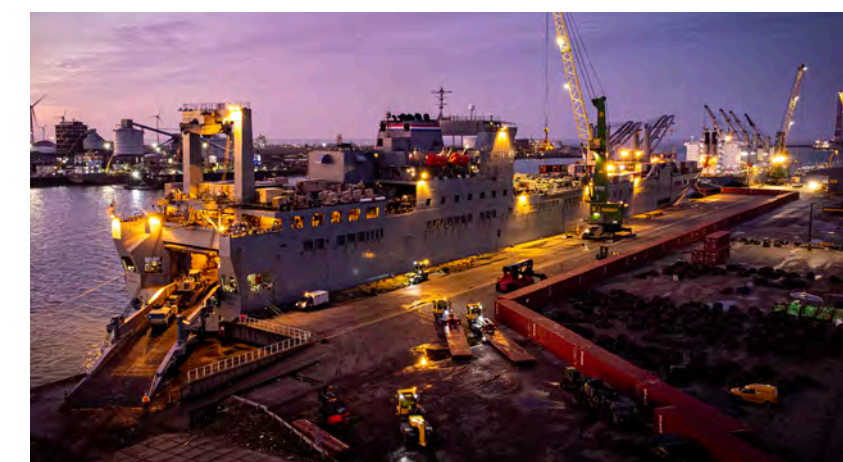

Van der Vlist. Het rail- en binnenwatertransport is door andere partnerlanden uitgevoerd. De overall regie lag bij het 21st *Theater Sustainment Command*. Zo werd de samenwerking tussen de verschillende nationaliteiten cruciaal voor het succes van de operatie.

Onze opdracht bestond uit het verplaatsen van voertuigen en containers over de weg naar eindbestemmingen in Polen en Litouwen, ook wel de *Commercial Linehaul* genoemd. In de praktijk hield dit in, dat wij twee weken lang, iedere dag tientallen trucks beladden en lieten vertrekken. Op het SPOD stond een indrukwekkende vloot van honderden items uitgelijnd: rijen met Abrams tanks, Bradley's (gepantserd gevechtsvoertuig), APC's (*armoured personnel carrier*, oftewel pantserinfanterievoertuig) en ga zo maar door. In tegenstelling tot voorgaande jaren, stond alles netjes opgesteld per modaliteit en per eindbestemming. Naast onze beladingen, vond tegelijkertijd ook de treinbelading plaats en werden de binnenwaterschepen beladen middels een kraan. De uitvoering gaat echter nooit volledig zoals gepland. Items die door 21 ABCT op railvervoer gepland stonden, bleken qua dimensies niet op de trein te passen en ons werd verzocht hiervoor wegvervoer te organiseren. Deze onvoorziene ophogingen vergen flexibiliteit, vooral om op tijd de diplomatieke toestemmingen en vergunningen rond te krijgen. Naast de *Commercial Linehaul*, faciliteerde het NLD NMCC de Toestemmingen Weggebruik en het PAX-transport naar Polen en Litouwen.

Het TOC (*Tactical Operation Centre*) van CLAS coördineerde de overige *Host Nation Support*. 250 Amerikaanse militairen waren aanwezig op het haventerrein om de operatie te coördineren en het materieel te beladen. Dit personeel sliep op een *Logistics Support Area* op de haventerminal, waarbij de legering, voeding en verplaatsingen van dit personeel werden gecoördineerd het CLAS TOC. Daarnaast werd de haventerminal een Tijdelijk Militair Object, wat 24/7 beveiligd werd door de Nationale Reserve. Ook voerde zij de gewapende escortes uit voor het weg- en railtransport van Sensitive Items over het Nederlandse grondgebied.

Het ondersteunen van een dergelijke operatie is in het kader van militaire mobiliteit en in de hedendaagse geopolitieke situatie van essentieel belang.

IN THE PICTURE

Bart van Huffelen

Mijn uitzending in 1993 rotatie T3 1e NL/BE VNTBAT Alfa-Cie, Bosnië

Dit was onze rotatierit. Van de Alfa-cie in Busovaca terug naar Split om naar huis te gaan na vijf maanden Bosnië. Ik lach (ben degene die vooraan zit) en ik herinner me als de dag van gister dat het gierde van binnen! Naar huis! Nog één rit, en nu zien niks op te lopen gedurende die ene rit en heelhuids thuis te komen. Dat speelde zich af achter die lach. De rit verliep prima en we konden na een overnachting in Hotel Palace in Split de volgende dag naar Schiphol vliegen.

Diep gegrondvest in mijn bestaan en vormend voor wie ik nu ben.
Dankbaar voor deze ervaringen. We don't remember the days, only the moments.

Ik nomineer **Dennis Sevijn** voor de volgende 'In the picture'.

COLUMN

Inka Logister-Proost

'N AANTAL

Jaarlijks herdenken we over de wereld heel wat slachtoffers van oorlogen, conflicten, terroristische aanslagen. Zowel recent als vele decennia geleden. Opdat we hen nooit zullen vergeten. Tegelijk vieren we de vrede, vrijheid en onafhankelijkheid. Zodat we waarderen wat we hebben. En dat is goed.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog kwamen 20.000.000 mensen om. Gedurende de Tweede Wereldoorlog 60-75.000.000 doden. De Holocaust kostte 6.000.000 Joodse mensen het leven. We missen naar schatting 2,5 tot 7,5 miljoen Koelakken, 25% van alle Cambodjanen, 1 miljoen Kazachen, 50% van de Armeense bevolking, een half tot één miljoen Rwandese Tutsi's en gematigde Hutsi's, duizenden Koerden en 7.000 Moslim mannen en jongens in Srebrenica.

Ik ben visueel ingesteld en heb dus moeite met getallen. Kennelijk heeft mijn voorstellingsvermogen hulp nodig om desastreuze aantallen burgerslachtoffers of gevallen militairen te bevatten. Er bestaat een Top 10 'dodelijkste oorlogen', een Top 10 'grootste genocides in de geschiedenis', een Top 7 'langste oorlogen'. Helpt me dit? Nee, niet echt. Het laatste wat je wilt is dat je omgekomen dierbare verdwijnt in de statistiek.

Ik heb meer hulp nodig. Daar ben ik niet de enige in. Onze hersenen houden ervan als data in beeld wordt omgezet; ons informatieverwerkingscapaciteit neemt dan enorm toe. Dus Erevelden hebben een groot effect op mij, dat ijlt nog lange tijd na. Of ik nu in stilte over het bospad op Ereveld Loenen langs de graven loop, of op het Ereveld Menteng Pulo rijen witte kruizen zie zover de horizon reikt. Nog steeds niet goed te bevatten.

Kunstenaars doen pogingen om het aantal slachtoffers te symboliseren. In Westerbork liggen 102.000 stenen om het aantal gedeporteerden te visualiseren. Het helpt mijn voorstellingsvermogen. Niet genoeg. Ik zou ze kunnen tellen, hardop, één voor één.

Kunstenaars leggen namen vast op indrukwekkende monumenten. De vele meters namen proberen tot me door te dringen. Ik loop tussen de muren van het Nationaal Holocaust Namenmonument in Amsterdam; het benauwt me. Goed zo, voel het maar. Ik bezoek het Nationaal Indië-monument in Roermond: de 18 Zuilen met ruim 6200 namen. Terwijl ik de bovenste namen probeer te lezen val ik bijna om. Overweldigend. Letterlijk. Ik luister naar het uitspreken van de namen van alle slachtoffers van de MH17, dat duurt lang, heel lang.

In 2020 werden de meeste kruizen op de Amerikaanse Begraafplaats bij Margraten voorzien van een persoonlijke foto. Vorig jaar - tijdens de herdenking in Srebrenica - toonden nabestaanden de foto's van hun dierbaren. Het beeld blijft hangen op mijn netvlies.

Een verse roos bij de naam Richard op het 9/11 Memorial in New York. Jan wijst op het Monument voor Vredesoperaties de naam aan van Gerrit Nieuwenhuis, sergeant 1e klas AAT Bevercie. Hij vertelt zijn verhaal: als vrijwilliger naar Libanon gegaan en in Hajfa overleden aan geelzucht. Een nabestaande van Raviv Renssen en een nabestaande van Timo Smeehuijzen vertellen hun verhaal in het Educatiecentrum Loenen terwijl ik naar hun reflecties kijk.

Ik word er stil van.
Langer dan twee minuten.

DAG 2 VAN DE OORLOG IN OEKRAÏNE

Willemijn Teerds-Hop

WAT GEBEURT ER OP DAT MOMENT IN VEENHUIZEN?

Een jaar geleden. In de vroege ochtend van donderdag 24 februari 2022 vielen Russische troepen vanuit de Krim, Belarus en het oosten van Rusland, Oekraïne binnen. De wereld kijkt en volgt nauwlettend de nieuwsberichten. Zo ook onze Nederlandse Defensie.

De volgende dag, rond een uur of drie in de middag bij het munitiemagazijnencomplex in Veenhuizen, komt er een opdracht binnen: "Lever Stingers en Panzerfausten". En o ja, "de eerste lading munitie wordt morgenochtend vroeg opgehaald en moet direct door naar Oekraïne"! Hier is de afdeling Fysieke Distributie van het Defensie Munitiebedrijf (DMunB) direct mee aan de slag gegaan.

In de uren daarna kwam ook een breder verzoek vanuit Oekraïne om allerlei soorten munitie te leveren. Drie mensen van de afdeling Logistiek buigen zich over dit vraagstuk: kolonel Arie van Ringelesteijn, Rogier de Groot en Emiel Mulder. Het boodschappenlijstje van Oekraïne is lang, maar Nederland kan zeker een bijdrage doen door munitie te leveren aan Oekraïne. Dit heeft echter consequenties op verschillende gebieden en Arie, Rogier en Emiel geven hier advies over. Wat heeft het munitiebedrijf waar liggen en waar is de munitie voor bedoeld? De Commandant der Strijdkrachten (CDS) is bevoegd om de beslissing te nemen: Nederland levert munitie als steun aan Oekraïne.

Onvoorzien en onverwacht

Normaliter werkt het munitiebedrijf met standaard aanvraagtermijnen wisselend voor oefeningen en inzet in het binnenland, binnen Europa maar buiten Nederland, of zelfs naar Amerika of ergens anders in de wereld. Aan de hand van deze aanvragen plant Emiel zijn medewerkers in, waarbij het opmaken van documentatie voor verzending eigenlijk de bottleneck is. Dit kost veel tijd en de mensen die dit kunnen zijn schaars. Dus Emiel moet op tijd de behoefte weten om ervoor te zorgen dat alles met de juiste documentatie gereed staat. Maar ja, dat is onder normale omstandigheden. Het verzoek van Oekraïne was onvoorzien en onverwacht. "Het was zeer verrassend dat wij als Nederland onze voorraden gingen uitdelen", aldus Arie. "Maar het is wel verklaarbaar dat we dat doen. Het was voor mij in ieder geval een nieuw fenomeen".

En voor Emiel was alles nieuw, aangezien hij net 1 maand op functie zat. "Het mooie daaraan was dat ik wel direct met mijn neus in de boter viel. Ik heb een team mensen die het goed oppakten, en daarbij werd de bedrijfsvoering echt goed getest. Kunnen wij wel omgaan met dit soort onverwachte grote leveringen en met zo'n korte reactietijd? Die beruchte vrijdagmiddag werkte ik thuis, maar ik ben direct in de auto gestapt om naar Veenhuizen te rijden".

Dilemma's

De opdracht tot leveren was bekend en de volgende ochtend om 8.00 uur zou de munitie opgehaald worden. Al gauw

liep Emiel tegen een aantal dilemma's aan. Zaken die niet structureel ingeregeld waren op het gebied van wet- en regelgeving. Vanuit de gedachte van Defensie was het een opdracht met operationele noodzaak, maar nog steeds moet Emiel zijn mensen aan de arbeidstijdenwet (ATW) houden. Nederland is namelijk niet in oorlog, maar de ATW werd op deze manier met voeten getreden.

Emiel had ploegen gemaakt, zodat iedereen binnen de ATW het werk kon doen en dat de avondploeg in de vroege ochtend afgelost kon worden. Totdat de melding kwam dat de munitie niet om 8.00 uur 's ochtends opgehaald zou worden, maar al om 2.00 uur 's nachts. Emiel heeft zijn personeel bij elkaar getrokken om te overleggen. "Gelukkig heb ik zeer gedreven personeel en we hebben elkaar echt even in de ogen aangekeken. Als je vermoeid bent, geef het aan, maar iedereen is toch doorgeslagen", zo vertelt Emiel trots.

Maar ook de eisen die gesteld worden aan het verpakken van de munitie werd een dilemma. Normaliter moet elke losse munitiekist aan drie zijdes bestickerd worden, maar dat was niet haalbaar in de tijd die Emiel en zijn mensen daarvoor hadden gekregen. "Dan ben je niet meer compliant, en daar zijn we als bedrijf niet op ingericht". Emiel en zijn mensen zijn oplossingsgericht aan de slag gegaan. De pallets, die vol stonden met 70 munitiekisten per pallet, hebben ze volledig ingepakt in zwarte folie. Op die manier werd het 1 lading die ze maar 1 keer hoefde te stickeren. Dat scheelde heel veel extra werk, maar daardoor voldeden ze niet aan de geldende wet- en regelgeving. Als afzender ben je hoofdelijk aansprakelijk

Introductie munitiebedrijf

De taken van het munitiebedrijf zijn:

- Assortimentsmanagement
- Fysieke distributie
- Instandhouding
- Normstelling in het kader van wapensysteemmanagement van grondgebonden luchtverdedigingssystemen
- Beproeven van wapens en munitie

Met als missie: Tijdig beschikken over effectieve en veilige munitie en grondgebonden luchtverdedigingssystemen.

Kolonel Arie van Ringelesteijn

Hoofd afdeling Logistiek van het Defensie Munitiebedrijf

Missies + functie tijdens de missie:

- 1997 SFOR-2, Stafofficier 42 (NLD) Mechbat, Sisava (Bosnië)
- 2000 SFOR, Stafofficier PSYOPS Multi National Division South West, Banja Luka (Bosnië)
- 2010 ISAF, Chief OPS Redeployment Taskforce, Tarin Kowt, Afghanistan

Dhr. Rogier de Groot

Hoofd sectie Ketenlogistiek en verantwoordelijk voor assortimentsmanagement en ketenaansturing. Toen de vragen voor donaties binnen kwamen heeft Rogier intern het DMunB gecoördineerd door het assortiment te raadplegen, adviezen uit te brengen aan de Defensiestaf en de ontvangen opdrachten intern DMunB verder uit te zetten. Daaropvolgend heeft hij een sturende en coördinerende rol gekregen richting de Taskforce Oekraïne (TF OEK) in Den Haag, die in de loop van de tijd is opgericht. Bij de TF OEK komen de behoeftes vanuit Oekraïne centraal binnen, waarbij Rogier de donaties op het gebied van munitie coördineert.

Missies + functie tijdens de missie:

- 2008 TFU-7, Lt LOG 11Acie 11LMBL, Afghanistan

Dhr. Emiel Mulder

Hoofd fysieke distributie en in die rol verantwoordelijk voor de inslag, opslag en uitslag op de verschillende locaties, waaronder Veenhuizen, Coevorden, Ruinen, Alphen, Staphorst en Bergen-Loheide (DEU).

Maar ook verantwoordelijk voor de munitietechnische ondersteuning met in totaal 110 medewerkers op de verschillende locaties. En op die manier direct betrokken bij de eerste levering munitie naar Oekraïne.

en daardoor strafbaar, maar gelukkig stond de commandant munitiebedrijf in voor zijn mensen en heeft de handtekening gezet.

“Op die manier leer je je team ook echt kennen, je leert wat voor vlees je in de kuip hebt. Maar ook omdat ik die nacht gewoon heb meegewerkt. Ik heb zelf ook gestickerd en ondanks het feit dat ik hun nieuwe leidinggevende ben, kwam ik er op die manier wel snel tussen. Ik ben geen baas-baas en ik doe zeker mee als het nodig is en als het kan. En dat werd enorm gewaardeerd”. Aan het eind van de werkzaamheden heeft Emiel zijn mensen bedankt en afgesloten met een drankje en borrelnoten. “Even zitten en ontspannen en dan rap naar huis. Ik reed zelf richting Hogeveen en kwam de vrachtwagens met de munitie onderweg tegen. En toen dacht ik wel: daar zijn we toch even met z'n allen mee bezig geweest”, vertelt Emiel met gepaste trots.

Terugblik

Na deze eerste spoedopdracht werd de situatie in Oekraïne nauwlettend gevolgd. Met mogelijke vervolgoedragen in het verschiet werd het noodzakelijk om dingen structureel in te regelen. “We zijn geen 24/7 bedrijf, maar we mogen best kritisch zijn op onze bedrijfsvoering”. Het Defensie Munitiebedrijf moet uiteraard voldoen aan de wet- en regelgeving, want die zijn er natuurlijk niet voor niets. Veiligheid staat hoog in het vaandel, waarbij niemand een risico wil lopen en ter bescherming voor alle medewerkers. “Creatief zijn met de mogelijkheden”, aldus Emiel.

Ook de mensen van Emiel hielden het nieuws in de gaten. Het gros van de mensen zetten hun schouders eronder: “Mouwen omhoog en we pakken de koe bij de horens!”. Een echte non-nonsense mentaliteit, zo zegt Emiel, maar hoe zorgen we uiteindelijk voor een veilige werkomgeving en structuur?

Voor Emiel stond het belang van zijn personeel bovenaan. Hij heeft een consignatioerooster gemaakt waarbij mensen

oproepbaar zijn. Als er dan de komende periode iets gebeurt, dan weten de mensen wie er aan de beurt zijn om te werken. Op deze manier blijven de mensen inzetbaar, maar daarnaast is het ook een impact op je privéleven. Door de komst van de TF OEK, waar de behoeftes vanuit Oekraïne centraal binnenkomen, komt er ook meer structuur in de werkzaamheden op de werkvloer. Daarnaast heeft Arie contact gelegd met de MLA om op voorhand dit soort spoedopdrachten te ondervangen. In een soortgelijke situatie, waarbij met grote spoed munitie gereed gesteld moet worden voor luchttransport verleent de MLA ontheffing op het gebied van het stickeren.

Booming business!

Het munitiebedrijf heeft in korte tijd laten zien waar zij voor staan. Ze blijven zich ontwikkelen en zitten momenteel midden in een reorganisatie waar ze de mogelijkheden krijgen om te mogen groeien. Ben je nieuwsgierig en misschien zoek je wel een nieuwe baan? Je bent welkom op het munitiecomplex om te komen kijken!

BOEKREVIEW

DAF YA 4440 / YA 4442 VIERTONNER

Ton van Eijk*

Het 16e deel van de DAF Monografieën is het boek DAF YA 4440 / YA 4442 Viertonner, ontwikkeling en historie van een militair werkpaard, geschreven door Raymond van der Wee. Raymond heeft tijdens zijn diensttijd en uitzending naar Bosnië uitvoerig kennis gemaakt met de viertonner. Uit alles in dit boek blijkt zijn grote passie voor dit ‘werkpaard’ zoals hij dat zelf noemt. Ook is hij trotse bezitter van een YAD 4442.

In zeven hoofdstukken wordt de hele geschiedenis (van ontwikkeling tot afstoting) omschreven. De hoofdstukken 1, 2 en 3 gaan voornamelijk over de invoering en ontwikkeling van de viertonner, als vervanger en opvolger van de YA 328, 314 en 126. Heel frappant vond ik dat men toen ook al vond dat deze vervanger te groot en ongeschikt was. Hoofdstuk 4 en 5 gaan over de introductie van respectievelijk de YA 4440 en de YA 4442. Hoofdstuk 6 gaat over het gebruik van de 4 tonner binnen de krijgsmacht. Dit hoofdstuk zal de meeste van ons zeer bekend voorkomen en ook het meeste aanspreken. Tenslotte hoofdstuk 7 over de afstoting en vervanging. Leuk om te lezen waar (onze) viertonners nu nog in gebruik zijn en hun beste wiertje voorzetten.

Het is een heel erg verzorgd boek (naslagwerk) geworden. Bij het lezen merk je in alles de passie van de schrijver voor de ‘tonner’. Er is bijzonder nauwkeurig onderzoek gedaan en vrijwel elk detail (voor zover ik kan overzien) wordt vermeld. Eén en ander wordt geïllustreerd aan de hand van samengestelde tabellen, schema's, schetsen en diverse voertuigspecificaties.

Dit kan misschien wat saai en klinisch overkomen maar de ruim driehonderd foto's en de leuke (en soms minder leuke) anekdotes maken dat het ondanks dit een leuk en vooral interessant leesbaar boek is geworden. Kortom het boek is eigenlijk een must voor iedereen die goede herinneringen en ervaringen heeft aan 'onze' 4 tonner. Ik ben er zeker van dat met name alles wat beschreven is in hoofdstuk 6 bij velen hele prettige herinneringen zullen oproepen.

Boekgegevens

DAF YA 4440 / YA 4442 VIERTONNER | Raymond van der Wee | 2022 | Uitgever De Alk, Pancras | ISBN 9789059612570

* Ton van Eijk heeft als 'echte' AATer de DAF YA 4440/4442 zien instromen en de omwisseling van de YA 328/314/126 familie daadwerkelijk meegemaakt. Vervolgens tot aan zijn FLO min of meer dagelijks gewerkt met de YA 4440 en later met de YA 4442. Onder andere in functies bij een Bevoeie en Tkbat en tenslotte in massa's geladen en gelost op treinen en schepen, en als VK-Det in grote getale in verschillende uitvoeringen tijdens verplaatsingen voorbij zien komen.

UIT DE COLLECTIE

Jeroen Hoeksel

Voor een nieuw idee dat ik had, toog ik begin februari naar onze Historische Collectie en trof daar, naast enkele enthousiaste vrijwilligers, Pieter van de Vliet. Hij was druk in gesprek met iemand maar wilde toch even tijd voor me maken om over mijn idee te praten.

Het resultaat van dat korte gesprek vindt u hieronder.

Naast het Nationaal Militair Museum vind je in Soesterberg nog veel meer op militair-historisch gebied. Aan het Zeisterspoor nummer 8 vind je het Museumpark met de historische collecties van de B&T, de TD en de MA. Deze collecties zijn openbaar en vrij toegankelijk.

We zijn op bezoek bij de collectie van ons eigen Regiment, de Historische Collectie Regiment Bevoorrading- en Transporttroepen (HCRB&T). Ik heb een gesprek met Pieter van de Vliet. Hier vind ik de geschiedenis van ons regiment, inclusief die van de beide stamregimenten Aan- en Afvoertroepen (AAT) en Intendancetroepen (Int), vanaf de Tachtigjarige oorlog tot aan de dag van vandaag. Er wordt aandacht besteed aan de tijd in Nederlands-Indië, inzet van het Nederlands Detachement Verenigde Naties tijdens de Korea-oorlog, Troepenmacht in Suriname (TRIS), de 'Koude Oorlog', maar ook aan latere inzet in het kader van de NAVO, de VN en de EU. Iedere B&T'er vindt hier wel iets dat refereert aan de eigen inzet/uitzending. De collectie bestaat uit uniformen, uniek beeldmateriaal, uitrustingsstukken, etc. en groeit nog steeds door donaties van (oud-) collega's, hun familie en derden.

De HCRB&T drijft op de inzet van vrijwilligers die drie dagen in de week ter plekke, maar ook dagelijks achter de schermen, bezig zijn de collectie up-to-date te houden. Behalve de vrijwilligers in de collectie, werken er ook vrijwilligers bij het Bureau Geschiedschrijving B&T (BGB&T). Dit bureau houdt zich bezig met het verzamelen, vastleggen en publiceren van allerlei ontwikkelingen en gebeurtenissen binnen ons regiment. Verder speelt dit bureau een grote rol in de voorbereiding van de jaarlijkse Dodenherdenking van ons regiment. Op dit moment wordt hard gewerkt aan de herdenking van dit jaar, waarbij de gevechten in de meidagen van 1940 op de Grebbeberg centraal zullen staan.

De Historische Collectie Regiment Bevoorrading- en Transporttroepen is altijd op zoek naar (oud-) collega's die vrijwilliger willen worden. Maar ook als u gewoon de collectie wilt bezoeken, bent u op de maandag, woensdag en vrijdag van 10.00 uur tot 15.00 uur van harte welkom.

In de toekomst zal er regelmatig een stukje uit de collectie uitgelicht worden.

In zaal 6 van de HCRB&T staat een vitrinekast met daarin een skelet dat overduidelijk van een militair afkomstig moet zijn. Natuurlijk geen echt skelet, maar een kunststof replica. Bij het skelet liggen een aantal persoonlijke en militaire voorwerpen. Aan de voorwerpen is te zien dat het hier gaat om een uitgebeelde Duitse militair uit de Tweede Wereldoorlog. Dit is hoe een veldgraf, bijna 80 jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog, aangetroffen kan worden.

Nederland beschikt nog steeds over een militaire eenheid die, zo lang na de oorlog, nog dagelijks bezig is om alle mogelijkheden te benutten om vermisten uit deze oorlog te identificeren. Het werk van de Bergings- en Identificatiedienst (BIDKL) vindt zijn oorsprong in artikel 17 van de Conventie van Genève van 27 juli 1929, waarin wordt gesteld dat de oorlogvoerenden de gesneuvelden eervol moeten begraven. De voorloper van de BIDKL was de in 1938 opgerichte Gravendienst van het Nederlandse Rode Kruis. Na de Tweede Wereldoorlog wijzigde de naam in Dienst Identificatie en Berging (D.I.B.). Hun taak lag erin om gesneuvelden, van Amerikaan tot Duitser, over te brengen naar speciaal ingerichte kerkhoven. Per 1 januari 1952 werd de D.I.B. opgeheven en werden de taken overgedragen aan de Afdeling Gravendienst, dat viel onder de Intendancetroepen. Daarmee werd de berging en identificatie van stoffelijke resten officieel een defensietaak. Op divisieniveau was de Gravendienstcompagnie ingedeeld bij een verzorgingspeloton. Het laagste niveau waarop gravendienstpersoneel werd ingedeeld, was een infanterieregiment. Daarin was het onderdeel van een administratief peloton. De taak van de compagnie bestond eruit om de stoffelijke resten van alle militairen op Nederlands

grondgebied te bergen, te identificeren en een definitieve rustplaats te geven. In 1972 volgde de opheffing van de parate gravendienst en werden de taken overgegeven naar de mobilisabele eenheden. Twee gravendienstspecialisten bleven over om het mobilisabele personeel op te leiden. Via een aantal reorganisaties hoorde het BIDKL sinds 1998 bij het Opleidingscentrum Logistiek te Bussum. Vanaf 2005 hoort de BIDKL onder het Opleidings- en Trainingscentrum Logistiek (OTCLog) en is gehuisvest op Kamp Soesterberg. Na deze werkzaamheden wordt de geïdentificeerde persoon uiteindelijk begraven op een (Militaire-) begraaf-

plaats of Militair ereveld. In bijzondere gevallen (Amerikaanse militairen) kan hiervan afgeweken worden en worden de stoffelijke resten overgebracht naar de Verenigde Staten. Toch is er in september 1994 nog een Amerikaanse militair (Tweede luitenant Willis A. Utecht), die door de BIDKL geborgen en geïdentificeerd is, op het Amerikaanse ereveld Margraten begraven. Heel belangrijk om te weten is dat de BIDKL geen enkel onderscheid maakt in de afkomst of nationaliteit van de militair (of burger, denk aan verzetsmensen). De verdragen van Genève worden door de BIDKL, logischerwijs, nauwgezet gerespecteerd.

De BIDKL komt regelmatig in het nieuws met hun werkzaamheden maar wat velen niet weten, is dat de dienst nog veel meer gedaan heeft en nog doet. In het verleden is personeel van de BIDKL ingezet na de vliegcrash in de Bijlmer, vorig jaar 30 jaar geleden. Ook werd de BIDKL ingezet bij de afwikkeling van de ramp met de C130 'Hercules' in 1996. Verder was het een team van de BIDKL dat een grote rol speelde in het opsporen van de stoffelijke resten van twee slachtoffers tijdens het onderzoek naar de seriemoordenaar Dutroux in België in 1996.

Tegenwoordig levert de BIDKL steun aan de Oorlogs-gravenstichting bij

Foto's:
www.fallennotforgotten.nl
www.museumbevoenttransport.nl
 Jeroen Hoeksel

overbrengen, maar ook bij onderzoek. De leden van de dienst doen hun uiterste best om het aantal onbekende Nederlanders uit de Tweede Wereldoorlog, zo ver als binnen de mogelijkheden ligt, terug te brengen.

Bovenop de vitrine staat een DT-jasje op een torso. Op het eerste gezicht een gewoon DT-jasje maar op de linkermouw is een bijzonder embleem te zien. Het embleem beeldt een gekroonde Militaire grafsteen uit, een Nederlandse om precies te zijn.

Het is het functiebekwaamheids- embleem Identificatiespecialist Bergings- en Identificatiedienst Koninklijke Landmacht. Dit embleem is in februari 2019 ingesteld en wordt alleen door de leden van de dienst gedragen nadat ze voldaan hebben aan de, aan hun functie gestelde competenties.

220 Transportcompagnie in Oostenrijk

Tekst: Soldaat De Vos, Mediacentrum Defensie
Foto: Anna Hollemans-den Broeder
Bron: www.magazines.defensie.nl

Chauffeursskills beproefd tijdens Winter Grizzly

Slippen in de sneeuw. De mannen en vrouwen van 220TCie van het Operationeel Ondersteuningscommando Land beproefden eind januari hun rijvaardigheid in Oostenrijk. Enerzijds was de oefening bedoeld voor chauffeurs om kennis en ervaring op te laten doen in winterse omstandigheden en in bergachtig terrein. Daarnaast kende Winter Grizzly een saamhorigheidscomponent.

REÛNIE 27 MEI 2023

1 (NL/BE) VN TRANSPORTBATALJON

NL ROTATIES T2 T/M T6 BE ROTATIES MS 2 T/M 4

AANVANG: 10.00 UUR

EINDE: 16.00 UUR

HET IS WEER TIJD VOOR ONZE 5 JAARLIJKSE REUNIE!!

PARTNERS ZIJN UITERAARD OOK WEER VAN HARTE WELKOM. ALS WARME HAP HEBBEN WE EEN BARBEQUE. 2 DRANKJES ZIJN INBEGREPEN, VOOR EXTRA'S KUN JE BETALEN AAN DE BAR MET MUNTJES.

DE EIGEN BIJDRAGE IS €10,- PER PERSOON.

INSCHRIJVEN EN BETALEN KAN VIA DE WEBSITE VAN DE VVRB&T, OF SCAN DE QR CODE. → → →
CONTACTPERSOON IS RONALD VAN DER LIND: LIND@UNPROFOR-T2-T6.EU

LOCATIE: HISTORISCHE COLLECTIE, ZEISTERSPOOR 8, SOESTERBERG

WWW.VETERANENBENT.NL

WWW.UNPROFOR-T2-T6.EU

Deze reünie wordt mede mogelijk gemaakt door vfonds.

Regimentsgenoot Jan Peer is op 16 januari 2023 op 97 jarige leeftijd overleden.

Jan was gedurende zijn actieve militaire dienst ingedeeld als chauffeur bij de 3e Compagnie van het 1e Bataljon Aan- en Afvoertroepen van de Divisie 7 December Divisie (3-1 AAT).

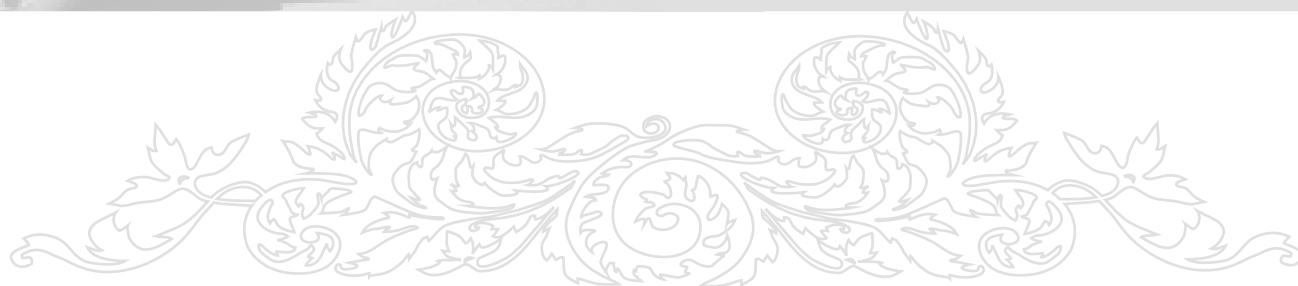
Hij heeft zich meer dan 17 jaar ingezet voor het Logistiek Reünie Contact als secretaris waarvan de laatste 7 jaren in een dubbelfunctie als penningmeester.

In die jaren heeft Jan zich zeer actief opgesteld in het bijzonder door het organiseren van herdenkingen en reünies. Naast de werkzaamheden voor de vereniging was hij jarenlang actief als beheerder in de Historische Verzameling van de AAT. Hij was er dagelijks aanwezig en verrichtte daar alle voorkomende werkzaamheden zoals: voorstudie, tentoonstellingswerkzaamheden, archivering en is daardoor een grote waarde voor traditie handhaving en PR voor het Regiment geweest. Vooral zijn rustige en vriendelijke omgang en de liefde in de mens werd in Jan zeer gewaardeerd. Zijn positieve houding jegens de omvorming van het LRC naar onze Vereniging Veteranen B&T was een voorbeeld voor velen en hij kreeg daarvoor niet voor niets de titel 'Bruggenbouwer'. Hij was Lid in de orde van Oranje Nassau, Houder van de Legpenning 7 December Divisie, Houder van de Regiments Legpenning (nr. 29), Houder van de Regimentshanddruk.

Regimentsgenoot Wim Balijon is op 3 december 2022 op 97 jarige leeftijd overleden.

Wim was gedurende zijn actieve militaire dienst ingedeeld bij de 4e Compagnie van het 1e Bataljon Aan- en Afvoertroepen van de 7 December Divisie. Aanvankelijk chauffeur voor de bataljonstaf en later bij het stafpeloton 4-1 AAT.

Voor de oude website van onze vereniging leverde Wim informatie en foto's aan en zette daarmee de 4-1 AAT op de kaart. Hij verzorgde zelf een eigen website vol foto's en verhalen over zijn ervaringen in de 4-1 AAT. Hij heeft - samen met enkele andere Indië veteranen - in 2006 aan de basis gestaan van de 7 December Divisie Indië-veteranen website.

IN MEMORIAM

Met leedwezen geven wij kennis van het overlijden van:

H.J. Brinkman	Nieuwleusen	43 AAT	2-11-2022
T. Schoonderwoerd	Hendrik Ido Ambacht	3-1 AAT	27-11-2022
W. Balijon	Heerlen	4-1 AAT	3-12-2022
L.B. Bessems	Maastricht	113 Tbat	4-12-2022
Th. Hulshof	Borger	16 AAT	14-12-2022
B. Reehorst	Nieuwleusen	43 AAT	16-12-2022
H. Görtzen	Duiven	Unifil	26-12-2022
C. Roodenburg	Warmond	113 Tbat	onbekend
J. Peer	Amersfoort	3-1 AAT	16-1-2023
W.T. Jalhay	Veldwezelt (België)	31 AAT	24-1-2023
M.A. Bos	Beverwijk	CLAS DM&D	24-2-2023
T.J. Stam	Chilliwack B.C. (Canada)	32 AAT	25-2-2023

PARADIJSVOGELS
 ZILVER SPREEK IK VAN GOUD
 TE GROOT OM TE NOEMEN

ZIJ ALLEN GAVEN HET NAMEN
 EN RIEPEN OM STRIID
 IK DUID
 WENS GEEN AKKOORD MET MIJN GEWETEN
 DAT OFFERS VRAAGT

ZO SPREEK IK
 ZILVER VAN GOUD
 DE ALLESOMVATTENDE VREDE
 DRUKT ZICH IN ZWIJGEN UIT

WILLY BALLYON

AGENDA

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door vfonds.

Datum	Gelegenheid	Plaats	Contact - telefoon/e-mail
19 april 2023	ALV + wijnproeverij	HCBT Soesterberg	secretaris@veteranenbent.nl
5 mei 2023	Bevrijdingsdefilé	Wageningen	secretaris@veteranenbent.nl
20 mei 2023	Canadian Victory Walk en Paleis Het Loo	Apeldoorn	secretaris@veteranenbent.nl
27 mei 2023	1 (NL/BE) VNTbat T2-T6 reünie	HCBT Soesterberg	secretaris@veteranenbent.nl
8 t/m 10 juni 2023	BMTT motortoertocht	Kerkrade	bert.kuijpers@planet.nl
24 juni 2023	Nationale Veteranendag	Den Haag	secretaris@veteranenbent.nl

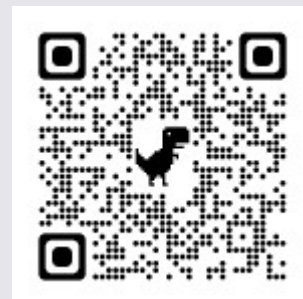
ALGEMENE LEDEN VERGADERING

Op 26 april 2023 wordt de jaarlijkse Algemene Leden Vergadering van de VVRB&T georganiseerd in de Historische Collectie B&T.

Aanvang: 14.00 uur
Inschrijven kan uitsluitend via de website.
www.veteranenbent.nl

Na inschrijving ontvangt u uiterlijk 19 april 2023 alle relevante stukken in uw mail.

Henk Bouwknegt

CONTRIBUTIE 2023 VVRB&T

Begin dit jaar is bij het merendeel van onze leden de contributie geïnd door middel van incasso. De overige leden hebben de contributiebrief toegestuurd gekregen met het verzoek de contributie voor 31 maart aan ons over te maken. Indien u dit nog niet heeft gedaan, verzoek ik u dit nog deze maand te doen en de contributiebijdrage van € 15,00 over te maken op IBAN nummer:

NL58INGB0002366552

ten name van

Vet Reg Bevoorrading & Transp

*We hebben jouw
incassomachtiging
nodig!*

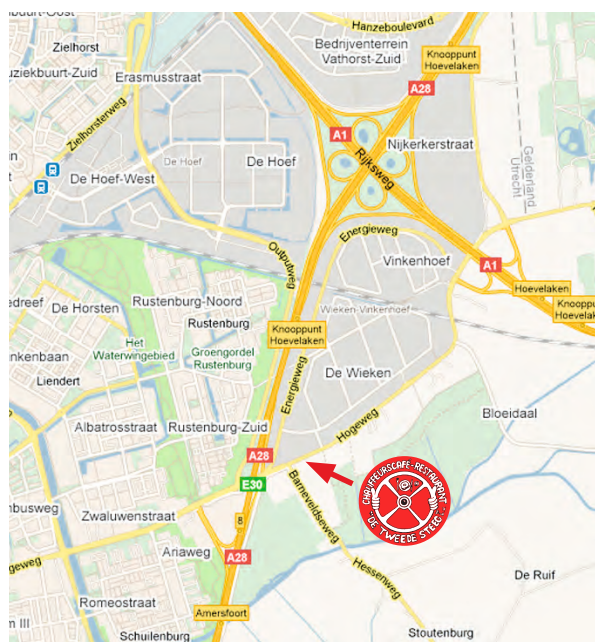
Ik wil u vragen om de het afgeven van een incassomachtiging opnieuw in overweging te nemen. U kunt het formulier downloaden via onze site:
<https://veteranenbent.nl/formulieren/incasso-formulier>

Hans Kemink - Penningmeester VVRB&T

**Chauffeurscafé - Restaurant
"De Tweede Steeg" b.v.**
Hogeweg 227 - 3816 BS Amersfoort
Telefoon 033-4720449

Geopend maandag tot en met vrijdag van 05.00 t/m 24.00 uur, keuken geopend tot 22.30 uur.
Zaterdags van 07.00 tot en met 16.00 uur, keuken geopend tot 14.00 uur.

Chauffeursdouches / Ruim Parkeerterrein

Historische Collectie Bevoorradings- & Transporttroepen

Museumpark Dienstvak Logistiek
Kamp Soesterberg, Geb. V20
Zeisterspoor 8
3769 AP Soesterberg
088 - 9566 725
www.museumbevoentransport.nl

Openingstijden: Maandag, woensdag en vrijdag van 10.00 tot 15.00 uur.
Overige dagen alleen geopend op afspraak.
De week voorafgaande aan Kerstmis t/m Nieuwjaarsdag gesloten.

Tevens beschikken wij over mogelijkheden voor het houden van uw vergaderingen, bijeenkomsten, evenementen, recepties enz.
Vraag naar de mogelijkheden bij de beheerder.

BUDG€TRUST

HEB JE WEL EENS GELDZORGEN?

Als je deze vraag met ja kunt beantwoorden, dan ben je zeker niet de enige. Eén op de vijf huishoudens heeft namelijk moeite om de rekeningen te betalen. Betalingsproblemen komen voor in alle lagen van de bevolking.

BUDGETRUST gaat samen met jou aan de slag om inzicht te krijgen in jouw financiële situatie, laat je inzien waar het beter kan en coacht je op houding/gedrag ten opzichte van geld en uitgaven. Na een coachingstraject is het de bedoeling dat je in staat bent om zelfstandig jouw financiële huishouding te beheren.

WERKWIJZE

Ieder mens en elke situatie is anders. Om die reden werk ik altijd volgens een op maat gemaakt plan. Ik bezoek cliënten in hun eigen vertrouwde en veilige omgeving. Afspraken kunnen zowel overdag als in de avonden worden gemaakt. Naast de afspraken ben ik tijdens een coachingstraject zowel telefonisch als via de email bereikbaar.

Kijk voor verdere informatie op mijn website, of neem persoonlijk contact op.

Henk Bouwknecht
Budgetcoach

📞 06-36095639 ✉ info@budgetrust.nl 🌐 www.budgetrust.nl

Aangesloten bij de Nederlandse Vereniging Voor Budgetcoaches en Schuldhulpverleners (NVVBS).

VETERANEN HELPEN BIJ VERMISSINGEN

Het Veteranen Search Team staat met 1500 vrijwilligers ter beschikking van de politie om als ondersteunend element ingezet te worden tijdens zoekacties naar vermiste personen.

scan de QR code

IBAN: NL 64 RABO 0325448744

MET UW DONATIE HELPT U ZOEKEN
BEDANKT NAMENS ALLE VRIJWILLIGERS

WWW.VETERANENSEARCHTEAM.NL